

βαπτίσια τά, βαπτίσιν τό, Κύπρ. βαπτίσι ^{Ἡπ.}
βαπτίσια κοιν. βαπτίσα πολλαχ. βαπτίδα ^{Ἰμβρ.} Πόντ.
(Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Σάμ. γαπτίσι
Ρόδ. γαπτίσια Κῶς Σίφν. δαπτίσι Κῶς Ρόδ. Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαπτίζω.

1) **Βάπτισι** 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ τὰ βαπτίσια σου!
(εὐχή πρὸς νεογέννητον) σύνηθ. || Παροιμ. φρ. Ὁ τὸ γάμο
του βαπτίσια! (ἐπὶ τοῦ καταστήσαντος ἔγκυον τὴν μέλλου-
σαν σύζυγόν του κατὰ τὸν χρόνον τῆς μνηστείας καὶ ὁ-
νεὶ ἐορτάζοντος κατὰ τὸν γάμον βάπτισιν γεννηθέντος τέ-
κνου καὶ μεταφ. ἐπὶ ἐκτρόπων καὶ παραδόξων πράξεων
ἢ λόγων ἀναρμόστων) σύνηθ. Τοῦ φτωχοῦ βαπτίσια (ἐπὶ
πενιχρᾶς δεξιώσεως) Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. Τὴν στείλαν
γὰρ μαμμὴ κ' ἔφτασε ὅς τὰ βαπτίσια (ἐπὶ τοῦ βραδύνοντος
νὰ ἐπιστρέψῃ) Αἴγιν. κ.ά. 2) **Βάπτισι** 3, ὁ ἰδ., Πόντ.
(Οἶν. Τραπ.) 3) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου διανεμόμενα εἰς
τοὺς παρισταμένους εἰς τὴν βάπτισιν νομίσματα Πάτμ.
Συνών. βαπτιστίκι 3, μαρτυριὰτικα, φλωράκια.

βαπτισιάτικος ἐπίθ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάπτισι καὶ τῆς καταλ. -ιάτικος.

1) Ὁ ἀνήκων, ὁ ἀρμόζων εἰς τὴν βάπτισιν: Λαμπάδα
βαπτισιάτικη. 2) Οὐδ. πληθ. βαπτισιάτικα οὐσ., πάντα τὰ
χρειώδη διὰ τὴν βάπτισιν.

βαπτισιμαῖος ὁ, σύνηθ. βαπτισιμναῖος Σάμ. Σκῦρ.
γαπτισιμαῖος Σίφν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάπτισι καὶ τῆς καταλ. -ιμαῖος.

Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀνεδέχθη τις ἐκ τῆς κολυμβήθρας
παραστάς ὡς ἀνάδοχος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ βαπτίσματος, ἀναδεκτός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναδε-
ξιμαῖος 1, ἔτι δὲ βαπτισίμι, βαπτισιμίδι, βα-
πτισμένος (ἰδ. βαπτίζω Α 2), βαπτιστήρας, βα-
πτιστήρι, βαπτιστικούδι.

βαπτισίμι τό, ^{Ἡπ.} κ.ά. βαπτισίμ' Μακεδ. Σάμ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτισιμαῖος.

Βαπτισιμαῖος, ὁ ἰδ.

βαπτισιμίδι τό, ἀμάρτ. βαπτ'σίμ' Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτισίμι καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

Βαπτισιμαῖος, ὁ ἰδ.

βάπτισμα τό, κοιν. καὶ Ἀπουλ. βάπτισμαν Κύπρ.
Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) βά-
πτ'σμα βόρ. ἰδιώμ. βάπτ'σμα Μακεδ. (Χαλκιδ.) βά-
πτ'σμα Ἰμβρ. βάπτ'σμα Ἀπουλ. βάπτ'σμα Καλαβρ. (Μπόβ.)
βάτ-τιμα Ἀπουλ. γάπτισμα Ρόδ. κ.ά. δάπτισμα Λέσβ.
Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βάπτισμα.

1) **Βάπτισι** 1, ὁ ἰδ., σύνηθ. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ.
(Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)

β) Ἡ διὰ τοῦ βαπτίσματος παρεχόμενη χάρις πολλαχ.:
Σὰ σμίξη Χριστιανὸς μὲ Τούρκισσα, χάνει τὸ βάπτισμά του
Ἰων. (Κρήν.) || Φρ. Δὲν ἔχει βάπτισμα ἀπάνω του (δὲν ἔχει
ἀρετὴν, χρηστότητα κττ.) Μέγαρ. γ) **Βάπτισι** 2 β,
ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.): Δὲ νίβεται γὰρ νὰ μὴ δοῦ φύγη τὸ βά-
πτισμα (εἰρων.) 2) Ἡ ἀναγκαστικὴ βύθισις εἰς δεξαμε-
νὴν ὕδατος τοῦ μὴ δυναμένου κατὰ τὸν διαγωνισμόν τῶν
Ἀπόκρεων νὰ προσφέρῃ περισσοτέρας ὁκάδας οἴνου καὶ
ἄλλων τροφίμων πρὸς κοινήν μετὰ φίλων εὐωχίαν Μα-
κεδ. (Σισάν.) 3) Ἡ ἀνάμειξις ὕδατος εἰς οἶνον κττ. Μα-
κεδ. 4) Μεταφ. ἡ τὸ πρῶτον συμμετοχὴ τινος εἰς πο-
λεμικὰς ἐπιχειρήσεις λόγ. κοιν.: Ὁ δεῖνα πῆρε τὸ βάπτι-
σμα τῆς φωτιᾶς.

βαπτισματοχάρτι τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. Δη-
μητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βάπτισμα καὶ χαρτί.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἱερέως συντασσόμενον ληξιαρχικὸν ἔγγρα-
φον τῆς βαπτίσεως. Συνών. βαπτιστικὸ (ἰδ. βαπτι-
στικός 2 β).

βαπτισμός ὁ, Ἀθῆν. Θράκ. (Καλλιπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. βαπτίζω.

Βάπτισι 1, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Κάτου ὅς τὸ Γιορδάνη τὸν ποταμὸ

κάνει Ἰωάννης τὸ βαπτισμὸ

Καλλιπ.

Σήμερον τὰ Φῶτα καὶ ὁ φωτισμός

καὶ τοῦ Ἰησοῦ μας ὁ βαπτισμός

(ἄσμ. καλάνδων ψαλλόμενα τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων)
Ἀθῆν. κ.ά.

βαπτιστήρας ὁ, πολλαχ. Θηλ. βαπτιστήρα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτιστήρι. Πβ. καὶ μεσν. θηλ. βα-
πτιστήρα παρὰ Προδρόμ. 3, 188 (ἔκδ. Hesselting-Per-
not) «ἐκείνη βαπτιστήρα ἦτον, ἐκείνη τσοῦκκα οὐκ ἦτον».

1) **Βαπτισιμαῖος**, ὁ ἰδ., σύνηθ. 2) Θηλ. ἡ κο-
λυμβήθρα τοῦ βαπτίσματος Κύπρ. Συνών. κολυμπή-
θρα. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

βαπτιστήρι τό, σύνηθ. βαπτιστήρ' βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βαπτιστήριον = μέρος πρὸς
κολύμβημα ἢ κολυμβήθρα.

Βαπτισιμαῖος, ὁ ἰδ.

βαπτιστηριάτικα τά, Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτιστήρι καὶ τῆς καταλ. -ιάτικα.

Τὰ ἐνδύματα ποῦ προσφέρει ὁ ἀνάδοχος εἰς τὸν ἀνα-
δεκτόν. Συνών. βαπτιστικά (ἰδ. βαπτιστικός 2 δ).

βαπτιστής ὁ, Ἀνδρ. Κρήτ. Ρόδ. κ.ά. βαπτ'στής
Εὔβ. (Στρόπον.) Θηλ. βαπτίστρα Θράκ. (Αἴν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βαπτιστής.

1) Ὁ βαπτίζων ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἄι μου Γιάννη Πρόδρομε καὶ βαπτιστὴ Κυρίου,

δεῖξε μου τὸν ἐγέννησα, γιατί' ἔδωκε γρῶνίζω

Κρήτ.

Θωρεῖς το γεῖνο δὸ χλομὸ γαὶ τὸν ἀνεμαλλιάρι,

ἀποὺ φορεῖ ὅς τὴ γεφαλὴ ἀγάθινο σιεφάνι,

ἐκεῖνος εἶν' ὁ γιόκας σου κ' ἐμένα βαπτιστής μου

αὐτόθ. β) Ὑπὸ τὸν τύπ. τοῦ Βαπτιστῆ Εὔβ. (Κουρ.) καὶ
τοῦ Βαπτ'στῆ ἢ τῆς Βαπτ'στῆς Εὔβ. (Στρόπον.) ἡ ἐορτὴ
τῶν Θεοφανείων. Συνών. βάπτισι 4, Φῶτα. 2) Θηλ.
βαπτίστρα, ἡ γυνὴ ἢ ἀναδεχομένη ἐκ τῆς κολυμβή-
θρας Θράκ. (Αἴν.) Συνών. γοννά.

βαπτιστίκι ἢ, Εὔβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. βαπτιστικός κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.
Πβ. ἀρσενίκω.

Κόρη ἀναδεκτὴ (ἄνευ σημ. μεγεθυντικῆς).

βαπτιστίκι τό, Ἡπ. Κρήτ.—Λεξ. Δημητρ. βαπτι-
στίκ' Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. βαπτιστικός καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

1) Τὸ ἐνδυμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἐνδύεται ὁ νεοφώτιστος
μετὰ τὴν βάπτισιν ὃν δῶρον τοῦ ἀναδόχου ἐνθ' ἄν. Πβ.
βαπτιστηριάτικα, βαπτιστικά (ἰδ. βαπτιστικός 2 δ). 2) Μίτος χρωματιστὸς διὰ τοῦ ὁποῖου περιδένουν
σταυροειδῶς τὸν νεοφώτιστον μετὰ τὸ βάπτισμα καὶ τὸν
ὁποῖον λύνει ὁ ἀνάδοχος εἰς τὴν οἰκίαν ἐνώπιον τῆς μη-
τρὸς Κρήτ. 3) Τὸ μετὰ τὴν βάπτισιν διδόμενον εἰς τοὺς

παρισταμένους ἐνθύμιον, ἤτοι μικρὸς σταυρὸς ἢ μετάλ-
λιον ἔχον ἔκτυπον τὴν εἰκόνα τῆς βαπτίσεως τοῦ Χρι-
στοῦ ἢ καὶ τὰ εἰς τοὺς παρόντας παῖδας ριπτόμενα νο-
μίσματα Κρήτ.—Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βα-
πτίσμα 3.

βαπτιστικός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)
βαπτιστ'κὸς βόρ. ἰδιώμ. βαπτιστ'κὸς Μακεδ. (Χαλκιδ.)
κ.ά. βαπτισκὸς Θράκ. κ.ά. βαπτ'κὸς Ἰμβρ. βαπτισκὸ
Καππ. (Ἀραβάν.) γαφτιστικός Ρόδ. δαφτιστικός Κάρπ.
Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπίθ. βαπτιστικός.

1) Ὁ εἰς τὸ βάπτισμα ἀνήκων, ὁ τοῦ βαπτίσματος
κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): Ὅνομα βαπτιστικὸ (τὸ
ὄνομα τὸ διδόμενον κατὰ τὸ βάπτισμα). Ροῦχο βαπτιστικὸ
κοιν. 2) Οὐσ. α) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀναδέχεται τις
ἐκ τῆς κολυμβήθρας τοῦ βαπτίσματος κοιν. καὶ Καππ.
(Ἀραβάν.) Πόντ. (Κερασ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαπτισ-
μαίος. β) Οὐδ. βαπτιστικό, τὸ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐκδιδο-
μενον πιστοποιητικὸν τῆς βαπτίσεως σύνθηθ. Συνών.
βαφτισματοχάρτι. γ) Οὐδ. βαπτιστ'κό, βιβλίον εἰς
τὸ ὁποῖον γράφονται αἱ βαπτίσεις Μακεδ. (Χαλκιδ.) δ)
Οὐδ. πληθ. βαπτιστικά, τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου προσφερό-
μενα εἶδη τῆς περιβολῆς τοῦ βαπτιζομένου νηπίου κοιν.
Συνών. ἀναδόδα (ἰδ. ἀναδόχι 1 β), βαφτιστηριά-
τικά. ε) Οὐδ. πληθ., ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βαπτίζοντος ἱερέως
καὶ τοῦ ψάλτου Λεξ. Δημητρ.

βαφτιστικούδι τό, ἐνιαχ. βαφτιστ'κούδ' Στερελλ.
(Αἰτωλ.) βαφτισκούδ' Θράκ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βαφτιστικός διὰ τῆς καταλ.
-οῦδι.

Βαφτισμαίος, ὁ ἰδ.

***βαφτιστούρης** ὁ, βαφτιστούρη Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαφτιστῆς καὶ τῆς καταλ. -οῦρης.

Ὁ βαπτίζων ἱερεὺς.

βαφτὸς ἐπίθ. Εὐβ. (Κονίστρ. Κουρ.) Ἰων. (Κρήν.)
Μέγαρ. Χίος βαφτὲ Τσακων. γαφτὸς Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. βαπτός.

1) Βαμμένος ἐνθ' ἀν.: Βαφτὸ παννὶ Κονίστρ. Χίος
Ποκάμισο βαφτὸ πὸ τὸ αἶμας Κουρ. Βαφτὸ χράμι Μέγαρ.

β) Χρωματιστὸς Χίος: Βαφτὰ ροῦχα. 2) Μέλας, πέν-
θιμος Ἰων. (Κρήν.): Ἄσμ.

Κι ἂν εἶναι πίκρα, Κωσταντῆ, νὰ πάρω τὰ βαφτά μου,
νὰ πάρω καὶ τὰ μαῦρα μου καὶ τὰ μεταξωτά μου.

3) Οὐδ. γαφτὸ οὐσ., φουστάνι ἀπὸ μέλαν καὶ στίλβον
ὑφασμα τὸ ὁποῖον φοροῦν αἱ γυναῖκες κατὰ τὰς ἐορτάς
Ρόδ.

βάφτρα ἡ, Θήρ. Κέως Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάφτης.

Εἶδος σταφυλῆς συνήθως μαύρου χρώματος.

βάφω, βάφτω σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Ὁφ.
Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βάφτου πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. καὶ Κα-
λαβρ. (Μπόβ.) βάφω κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.
Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βάφ-φω Μεγίστ. Ρόδ. κ.ά.
βάφου βόρ. ἰδιώμ. καὶ Εὐβ. (Κουρ. Κύμ.) Τσακων. βά-
βγω Θράκ. (Μυριόφ.) γάφω Σίφν. κ.ά. δάφω Σύμ.
δάβγω Σύμ. Μετοχ. βαμ-μένος Κάρπ. Κάσ. κ.ά.

Τὸ μεσν. βάφω, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. βάπτω.

Α) Κυριολ. 1) Βυθίζω τι εἰς ὕδωρ ἢ ἄλλο ὑγρόν,
ἐμβάπτω Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ. κ.ά.: Βάφτω
φαεῖς σὸ νερὸ καὶ τρώω (φαεῖ=ἄρτος) Ὁφ. Βάφτω τὸ χου-
λάρ' εἰς σὸ βούτορον Χαλδ. Βάφτω εἰς σὸ μελάν' τὸ κοντύλ'

αὐτόθ. Ἐβαψα τὸ ψωμί μου εἰς τὸ λάδι Ρόδ. Μετοχ. βαμ-
μένος=βυθισμένος, βουτηγμένος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.):
Ἄσμ.

Ἡ μάνα ἡ διλάκλερος εἰς τὰ δάκρυά ἐν' βαμμένη
Τραπ.

Ντ' ἐποίκαμε σε, νὲ Θεέ, εἰς τὰ αἵματα βαμμένοι;
αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Ὁμ. I 391 «ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλ-
κεὺς πέλεκυν... εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει». β) Σκληρύ-
νω, στομώνω, ἐπὶ μεταλλικῶν ἐργαλείων τὰ ὁποῖα πυρα-
κτωμένα βυθίζονται εἰς ὕδωρ ψυχρὸν διὰ νὰ σκληρυν-
θοῦν σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)
Τσακων.: Βάφω τὸ σίδερο - τὸ σκεπάρνι - τὸ τσεκούρι κττ.
Ἀισάκι βαμμένο σύνθηθ. Καὶ ἀμτβ. σκληρύνομαι, στομοῦ-
μαι βυθίζομενος εἰς ὕδωρ ψυχρὸν Μακεδ. (Σισάν.) Στερε-
ελλ. (Αἰτωλ.): Ἐβαψι τὸν σιδιρ'κὸ Αἰτωλ. Ἡ τοικούρα δὲν
ἔβαψι καλὰ Σισάν. 2) Χρωματίζω τι εἴτε βυθίζων εἰς
βαφὴν εἴτε ἐπαλείφω χρῶμα κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ.
(Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.:
Βάφω ἀβγά - νήματα - παννὰ - ροῦχα κττ. Βάφει τὰ γένεια του
- τὰ μαλλιά του - τὰ μουστάκια του - τὰ φρύδια του κττ. Βάφει
τὰ μάγουλά της κοιν. Βάφω τὸ βιβλίον - τὸ κατάστιχο (χρωμα-
τίζω τὰς κοπείσας πλευράς του) Ἀθῆν. || Φρ. Βάφω τὰ μά-
τια τοῦ δεῖνα (ἀπατῶ, φενακίζω) Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)
Θράκ. (Σηλυβρ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Ἐννοια σου κ' ἐγὼ
σὲ βάφω! (ἀπειλὴ πρὸς τὸν πταίσαντα παῖδα, κατάλοιπον
διαπομπεύσεως) Τῆν. Βάφω τὰ ροῦχα μου ἢ ἀπλῶς τὰ βάφω
(ἐνν. μαῦρα, πενθῶ) Ἀθῆν. Κρήτ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Τρι-
φυλ.) Σίφν. κ.ά. Θὰ τὰ βάψω μαῦρα! (εἰρων. δὲν θὰ λυ-
πηθῶ διόλου) Ἰμβρ. Βάφου τὴν καρδιά τοῦ δεῖνα (τὸν λυπῶ)
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τὰ βάφ' ἀκόμα (ἐπὶ τοῦ μὴ ἐκτελοῦντος
ὑπόσχεσιν ἔνεκα ἀνικανότητος ὡς ἡ παπαροῦνα ὑποσχε-
θεῖσα νὰ βάψῃ κόκκινα δὲν τὸ κατώρθωσε, διότι ἂν καὶ
κόκκινη δὲν βάφει κόκκινα ἀλλὰ μαῦρα) αὐτόθ. Τὰ βάφ'
(ἐνν. τὰ ἀβγά, ἀλλὰ κατὰ μεταφ. τοὺς ὄρχεις, ἤτοι συνου-
σιάζεται) Μακεδ. (Βογατσ.) Καὶ ἀμτβ. βάπτομαι σύνθηθ.:
Ἐβαψε τὸ ποτήρι ἀπὸ τὸ γάλα - τὸ κρασί κττ. σύνθηθ. Αὐτὸ
τὸ ξύλο δὲ βάφει (δὲν πιάνει, δὲν παίρνει χρῶμα) Ἀθῆν.
|| Ἄσμ.

Ἀνίσως καὶ δὲ σ' ἀγαπῶ, ἡ ὄψι μου νὰ βάψῃ,
σὰν τὸ λεμόνι νὰ γενῇ, ποτὲ νὰ μὴ ξεβάψῃ!

ἀγν. τόπ. β) Μέσ. ψιμυθιοῦμαι κοιν.: Βάφεται πολὺ
αὐτὸ τὸ κορίτσι. Συνών. φτειάνομαι, (ἰδ. φτειάνω),
φτειασιδώνομαι, (ἰδ. φτειασιδώνω). 3) Παρέχω
χρωματισμόν, ἐπὶ πραγμάτων σύνθηθ.: Τὸ δεῖνα βάφει κί-
τρινο - κόκκινο κττ.

Β) Μεταφ. 1) Ἀπατῶ, φενακίζω Μακεδ. (Βογατσ.
Κοζ.): Δὲ μπουρεῖς νὰ μὴ βάψ'ς μπρουστά εἰς τὰ μάτια μ'!
Κοζ. 2) Χωρίζομαι εἰς δύο ἢ περισσοτέρας μερίδας,
συνήθως ἐπὶ ὁμάδος παιδιᾶς (ἡ σημ. ἐγεννήθη ἐκ τῆς διὰ
χρώματος διακρίσεως πραγμάτων ὡς λ.χ. προβάτων ἀνη-
κόντων εἰς διαφόρους κατόχους) Σύμ.: Ἐλᾶτε νὰ δάψουμε.

3) Ἀλλοιοῦμαι τὴν ὄψιν ἐκ φόβου, ἀσθενείας κττ.
Θεσσ. Κεφαλλ. Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ.) Σκιάθ. κ.ά.:
Ἀμα τοῦ τὸ εἶπα ἔβαψε Κεφαλλ. Ἐβαψι ἀπ' τ'ν ἀρρώστια
Θεσσ. 4) Ἀτυχῶ Μακεδ. (Βογατσ.): Παντρεῦκα κ' ἔβα-
ψα. 5) Θλίβομαι, λυποῦμαι Μακεδ.: Βάφ' ἡ καρδιά μου,
βάφ' κί μπουγατίζιτι. Συνών. πικραίνομαι.

Γ) Μετοχ. 1) Ἀκμαῖος, γιερὸς Πελοπ. (Τριφυλ.):
Ὁ δεῖνα εἶναι βαμμένο κόκκαλο. 2) Κακεντρεχῆς, μο-
χθηρὸς Ζάκ. Λευκ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Γέρμ. Λάστ. Συγκά
Κορινθ. Τρίκκ. Φεν.) κ.ά. Συνών. βαψιάρεις, κίτρι-
νιάρεις. 3) Θυμωμένος, ὀργίλος Πελοπ. (Σουδεν.)

